

บันทึก

เรื่อง อำนาจการอนุญาตฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์

หนังสือเลขากิจการคณะรัฐมนตรี ที่ ๒๑๗๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ส่งเรื่องกระทรวงการคลังหรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องอำนาจการอนุญาตฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๕๘ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

ปรากฏตามหนังสือปลัดกระทรวงการคลัง ที่ น.๑๒๕๕๔/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ ว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นว่า การห้ามฆ่ากระบืออยู่ในอำนาจของกรมสรรพากร เทศบาล และกรมการอำเภอ และกรมสรรพากรได้ชี้แจงว่ากรมสรรพากรไม่มีอำนาจที่จะสั่งระงับการฆ่ากระบือได้ เพราะพระราชบัญญัติอากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่จะเก็บภาษีอากร และไม่ใช่ว่าเพื่อการเกษตรกรรม จึงจะอาศัยอำนาจมาตรา ๕ สั่งระงับการฆ่ากระบือเพื่อการเกษตรกรรมซึ่งเป็นเรื่องนอกเหนือเจตนารมณ์ของกฎหมายมิได้ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่า เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่สงวนสัตว์ประเภทใดตามพระราชบัญญัติเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ก็ย่อมมีอำนาจที่จะสั่งระงับหรือวางเงื่อนไขจำกัดการฆ่าสัตว์ชนิดนั้นๆ ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว โดยได้เชิญผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาร่วมประชุมด้วย ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

โดยที่มาตรา ๕ บัญญัติว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้" และมาตรา ๑๑ บัญญัติว่า "ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเรียงตัวสัตว์ที่ฆ่า โค กระบือตัวละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท สุกร แพะ แกะ ตัวละไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

เมื่ออ่านสองมาตรานี้รวมกันแล้ว จะเห็นว่ากฎหมายในเรื่องนี้มีไว้จะบัญญัติเฉพาะเรื่องภาษีอากรแต่อย่างเดียว ถึงแม้การฆ่าสัตว์ก็อยู่ในข่ายแห่งความควบคุมของรัฐบาลที่จะห้ามได้ในเมื่อรัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร ด้วยเหตุนี้รัฐบาลย่อมมีอำนาจที่จะออกคำสั่งแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้จำกัดหรือห้ามการฆ่าสัตว์บางประเภทใด โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในเรื่องนี้แต่ประการใด

(ลงชื่อ) ส. วินิจนัยกุล
(นายเสริม วินิจนัยกุล)
เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๕๙